

да поосъять и ѝкои и други свои ниви и да му даджъ прозведението. Той сѫди селянитѣ, рѣшава и налага глоби, запира и убива. Той събира данъка за себе си, прибира количеството на десятъците и повече, съ една дума, той зима каквото обича. Чрезъ убийства или чрезъ тежки глоби увеличени съ голѣми лихви, той си присвоява постепенно нивитѣ на селянитѣ; той довожда роднините си, които се хранятъ отъ селенитѣ; нивитѣ му се обработватъ даромъ отъ сѫщите селяни и слѣдъ нѣколко години селото става чифтликъ на полякътъ, а селянитѣ, притѣжатели на нивитѣ, ставатъ негови роби, и работятъ за него колкото да си изваждатъ насѫщниятъ хлѣбъ. Въ центровете на всяко окрѫжение, беоветѣ и агитѣ имѣтъ всякой клиенти поляци, и чрезъ тѣхъ уплашватъ население: и наистина, тѣ могжатъ да убиватъ, обезчестяватъ и съсинватъ, въской както си ще. Поляцитѣ извѣршватъ заповѣдите на своите покровители безъ страхъ, защото тия послѣдните ги защищаватъ предъ мѣстните власти,

Всяка недѣля и всякой празникъ (дни посвящени на спокойствие), поляцитѣ зиматъ селянитѣ, най-наче момитѣ и най-хубавите жени, и ги каратъ да работятъ безплатно за беоветѣ и агитѣ. Може се подлагатъ на мъжни работи, безъ да имъ се дава нито ядение нито писане, а момитѣ се често изнасилватъ. Дори и въ дѣлничните дни, когато беоветѣ имѣтъ бѣрза работа, поляцитѣ накарватъ селянитѣ да оставятъ своите собственни работи и да идкатъ да работятъ даромъ въ чифтициите на беоветѣ и агитѣ.

Поляцитѣ се располагатъ сѫщо и съ женитбите. Единъ гламавъ или безобразенъ младъ може да купи отъ поляка за 25 меджидиета най хубавата мома на селото. Родителите и момата трѣбва да наведжатъ глава предъ предложението на поляка, другояче тѣ могжатъ да бѫдатъ увѣрени, че ще се убиятъ. Обикновенната храна на селяните въ Македония, презъ всичката година, освѣнъ нѣкои тържественни празници състои отъ сухъ лѣбъ; но всяка кѫща трѣбва да бѫде всѣкога готова да приеме или Турци гости, приятелите на поляка, или заптиетата на прави-